

VELKÁ LEČICE 2013

ZA MOUDROSTÍ VĚKŮ

20. července

Poslední polibky, objetí a my opět vyrazíme vstříc některým už zmíněným místům. Tentokrát poprvé nejedeme autobusem, ale vlakem. Po hodinové jízdě a poté po čtyřkilometrovém pochodu jsme dorazili do tábora. První přivítání je velice strohé: rozdělení do oddílů a do stanů. Poté, co jsme se v našem medem oplývajícím táboře zabydleli, jsme byli opět svoláni na nyní už opravdový nástup. Jako vždy se

nám představili všichni vedoucí, řekli jsme si něco málo k pravidlům tábora a vyšli vstříc svému osudu, zvanému PPO.

K večeři byla, jako již tradičně, čína na Mišákův způsob. Do této chvíle se nestalo nic zvláštního (až na skvělou práci velkých kluků). Ovšem po večeři se za potokem objevili tři postavy a o něčem se dohadovali. Moudří jsme z toho nebyli, a tak jsme svolali večerní nástup, na kterém jsme to celé probrali. Nakonec jsme usoudili, že dvě postavy byli elfové, kteří vyháněli člověka z posvátného lesa, do kterého přišel krást dřevo. Přišli jsme na to, že jsme vlastně nic zvláštního nezjistili a ani námi vyslaný průzkum nezjistil nic nového, proto jsme to nechali být. Na večer jsme naplánovali PPO a poté jsme se odebrali na kutě.

21. července

Dnes do našich uší poprvé veplul nepřilíš líbezný křik: *Budícíéeéék!!*

Po krátké modlitbě byla tradičně jako každou neděli vánočka a kakajíčko. Po krátkém nástupu jsme měli opět PPO, které probíhalo v duchu lesní moudrosti nebo stavění bunkrů. Díky skvělé práci velkých kluků jsme po polednáku nemuseli hledat strom na kácení. Proč kácet strom? Protože jsme stavěli náš první slavnostní táborový oheň. Po velmi namáhavé práci bylo dílo dokonáno a po skvělé paštikové pomazánce a nástupu jsme se vydali společně si zazpívat. Protože všichni byli velice ospalí, rozhodli jsme se je probrat tanečními prvky jako Hoki- Koki, ale jelikož ani to nepomohlo, tak jsme se rozhodli pro poslední píseň.. Oheň dohořel (s malou pomocí vedoucích), a my šli celý vyhrátí spát do svých spacáků.

22. července

Dnes jsme se na ranním nástupu dozvěděli, že budeme hrát hru *Sedm dopisů*. Rozdělili jsme se do pěti skupin, které měly za kapitány Štefana, Kryštofa, Aleše, Dominika a Dana. Hra spočívala v tom najít 7 obálek u kterých bylo v okolí pěti metrů nějaké přísloví, zapamatovat si to a vše stihnout v co nejkratším možném čase. Nakonec vyhrála Danova skupinka. Dozvěděli jsme se, že toto rozdělení do skupin bude platit po celou dobu tábora. Že budeme sbírat body a ta skupina, co bude mít největší počet bodů, vyhraje. Po poledňáku přiběhli malí kluci a holky, že je na louce nějaká postava. Vyslali jsme průzkum, který zjistil, že postava v oranžovém plášti se schovává v lese. Šli jsme tedy za ní až do lesa, jenže postava se zvedla a šla rychlým krokem k nám. Všimli jsme si, že se v lese objevili další dvě postavy, které šly taky směrem k nám. Byli to elfové. Postava v oranžovém plášti s námi vyšla až na louku a představila se nám pouze jako postava, kterou elfové trpí a lidé zavrhuje. Pověděla nám, že elfové šli za námi, protože jsme si je rozhněvali sbíráním dřeva a zapálením táboráku, protože jsou to ochránci lesů a přírody a nestrpí, aby ji nikdo ničil. Také nám pověděla, že jestli chceme být v lese v bezpečí, měli bychom si elfy usmířit postavením svatyně a potom stačí doufat v přijmutí našeho daru přírodě. Ještě jsme se

zeptali na posvátný les, o kterém jsme slyšeli první den. Na to nám odpověděla, že pro elfy je každý les posvátný, ale jeden by se mohl zdát pro člověka nejposvátnější. Jediná rada spočívala v tom, že se o něm vypráví pouze legendy a lidské oko jej nikdy nespatriilo. Poté se s námi rozloučila a řekla, že by ještě zůstala, ale zvadly by jí natrhané květiny a už by neměly takový účinek. Šli jsme to probrat do tábora a poté se šli všichni řádně vykoupat do brutaru. Když jsme všichni krásně voněli, velcí a někteří malí šli postavit svatyni do lesa vedle tábora. Dostavili a vyzdobili ji a šli na večeri. Po večerním nástupu jsme se dozvěděli, že společně vytvoříme příběh o Kunapypim, australském hrdinovi a to tak, že každá skupina vytvoří část příběhu pomocí vylosovaných postav, které se v příběhu musí vyskytnout. Užili jsme si spousty zábavy. Bylo se zde mnoho postav, přes kravské lejno, mistra Yodu až po Ivana Machače, který zabil terminátora. Poté následovala večerka, která ale neproběhla jak jsme doufali, protože kluci, kteří šli na záchod viděli světlo ve svatyni. Viděli svíci a podivný kruh okolo svatyně do kterého radši nevtrhli. Řekli

jsme si, že oheň je vždy dobré znamení a že nejspíše elfové přijali náš dar. Rozhodli jsme se pro staré dobré: *Ráno je moudřejší večera* a šli jsme nyní už opravdu spát.

23. července

Dnes jsme na ranním nástupu probrali, co se stalo předešlý večer a shodli jsme se, že jsme si elfy usmířili. Dopoledne bylo PPO, které probíhalo nejčastěji ve vodě. Po západu Slunce si velcí kluci všimli postavy u Svatyně. Byla to opět námi již známá žena a zeptala se, jestli elfové přijali náš dar. Řekli jsme, že ano, ovšem ona nám řekla, že pokud jsme si je usmířili, proč tedy pořád trháme lesní kvítí. Řekli jsme, že asi není od nás. Řekla nám, že ona nás soudit nepřišla, ale že si stejně máme dávat pozor na to co děláme. Dále nám pověděla, že si myslí, že jsme dobří lidé a že proto nás přišla poprosit o pomoc. Léčí prý osobu, která

umírá a chtěla po nás, abychom jsme se vydali pro lék. Řekli jsme, že pomůžeme a ona nám dala papír, na kterém bylo vyznačeno místo, kde najdeme člověka, který byl vyhnán pro svou nadpřirozenou sílu a proto asi nebude moc přátelský, ale dodala, že se tam máme vydat brzo ráno, protože v noci má prý největší sílu a mohl by být nebezpečný.

Rozhodli jsme se tedy vypravit až ráno a věnovali jsme se přípravě na *Soutěž v langustování*. Hru hrál vždy jeden člen ze skupinky, který musel projít soubojem palců, pitím půl litru vody na čas, langustí řečí a langustím tancem. Více disciplín se už nestihlo. Proto tedy vyhrál moderátor soutěže, protože byl o hodně langustovější, než všichni soutěžící. Poté si všichni vyčistili zuby a ponořili se do říše snů.

24. července

Ráno jsme před nástupem vyslali průzkum, aby zjistil vše ohledně místa, když se vrátil zvolili jsme si nejlepší cestu a vyšli. Na cestě mezi poli jsme uviděli postavu v bílém hávu, která šla směrem k nám. Představil se nám jako Oris a řekl, že ví proč jsme tady a že jeho odpověď zní ne. Zeptali jsme se na co odpovídá a on nám odpověděl, že nám lék pro královnu nevydá, protože by jí stejně nepomohl. Údajně na to byl dostatečně silný pouze artefakt, který se jmenuje *Moudrost věků*, ale že o ten elfové přišli. Řekli jsme, že bychom si lék vzali, abychom to alespoň zkusili. On řekl, že dobrá, ale že za to bude něco chtít. Nejprve chtěl jednoho z nás, protože prý potřebuje někoho, kdo by zkoušel jeho lektvary. To jsme odmítli a zeptali jsme se na jinou variantu. Nabídl nám tedy lektvar za lesní kvítí, že by si ho natrhal, ale že má s elfy špatné vztahy. To jsme váhali, protože jsme si nechtěli znovu rozhněvat elfy a v naší odpovědi znějící ne nás utvrdil tím, že to chtěl donést další ráno a tolik času jsme zkrátka neměli. Přemlouvali jsme, až jsme ho přemluvili, že nám lék vydá za vodu, kterou potřeboval na výrobu svých lektvarů. Když jsme se

vraceli do tábora, přepadli nás tři vojáci, kteří představovali hlídku knížete Lemmara, člověka vládnoucího zdejším krajům. Řekli, že musí každého prohledat z důvodu pomoci elfům. Naštěstí nic nenašli (i přes až moc důkladnou prohlídku, kdy skoro všem vyházeli věci z batohů). Ještě se vyptávali na různé otázky ohledně našeho výskytu na jejich území, protože nás zde vidí poprvé. Když jsme se jich zbavili, došli jsme do tábora, kde jsme si shrnuli vše, co jsme se dozvěděli: žena, která nás navštěvuje, se jmenuje Anafora, léčí elfí královnu a že lék, který jsme získali, nefunguje a že na tomto území nejsou jenom elfové.

Odpoledne jsme věnovali opět koupání a když večer zapadlo Slunce u svatyně jsme opět spatřili Anaforu. První co nám poradila, bylo to, abychom posílili hlídky, protože ona přišla nepozorovaně a Lemarovi vojáci by to s naší laxní hlídkou taky dokázali. Dali jsme jí lék s tím, že nám Oris říkal, že nebude fungovat. Zeptali jsme se jí na Moudrost věků. Že ta by královnu zachránila, ale odpověděla nám, že neví, co to přesně je a kde ji má hledat. Poděkovala nám a odešla.

Večer vyrazili vedoucí na průzkum tábora, který jsme objevili, abychom jsme se mohli vrátit k starému dobrému kradení vlajky. Zbytek tábora si užíval disko trisko párty. Den byl završen příjemným křikem *večerka*.

25. července

Dnes poté, co jsme se vzbudili, jsme se dozvěděli, že hlídky v noci našly ve svatyni svíčku. Po prozkoumání jsme našli papír, na kterém stálo, že královna doopravdy zemřela a všichni elfové pro ni truchlí.

Den probíhal poklidně, až do chvíle, kdy velcí kluci sbírali dřevo do kuchyně a Srnku, který

šel hledat dřevo sám přepadli opět Lemmarovi vojáci. Dovlekli ho až do tábora, kde se jen se štěstím stihla zformovat kruhová (nebo spíš půlkruhová) obrana. Pustili Srnku a křičeli na nás, že kradl dřevo v lese, který patří knížeti Lemmarovi, kteréžho jsme poprvé spatřili na vlastní oči, protože dorazil se svými vojáky. Ptali se nás, kde bereme dřevo my. Řekli jsme, že také ve zdejších lesích. Řekli nám, že nesmíme brát dřevo, které nám nepatří a my odpověděli, že jsme zde noví a že to nevíme. Hádali se s námi a vše vyvrcholilo v prohledávání věcí. Nic nemohli najít, jenže v tu chvíli se začala činit osoba v šedém plášti. Jmenovala se Hrun a byl to nějaký čaroděj, který cítil v okolí tábora přítomnost elfů svatyně, kterou posléze bohužel našli a zničili. Nařkli nás, že pomáháme elfům a chtěli po nás, abychom jim vydali velitele. To jsme neudělali a tak chtěli sebrat někoho, aby ho mohli mučit a on jim vyzradil to, co potřebují vědět. Vzali Mateše a mučili ho hned nad táborem a když nic stále neřekl, vzdali to, pustili ho a odešli. Vše bylo tak rychlé, že jsme ani nestihli řádně zareagovat. Rozhodli jsme se, že po obědě půjdeme postavit novou svatyni. Zbytek tábora strávil celý den ve vodě. Na večerním nástupu jsme se dohodli, že do svatyně vložíme dopis pro elfy, ve kterém jsme je žádali o pomoc proti Lemmarovým vojákům a že jim na oplátku pomůžeme my. Poté jsme opět ulehli do našich vyhrátých spacáků.

26. července

Ráno jsme se dozvěděli, že budeme hrát hru *Piráti*. Hra spočívala v tom, že každá skupinka měla přístav a členové představovali lodě, které vyměňovali peníze různých barev za barvu jejich skupinky. Aby to bylo těžší, kapitáni skupinek + vedoucí dělali piráty, kteří ovládali moře – herní pole. Vyhrávala skupinka s nejvíce svými penězi. Tou se nakonec stala Alešova skupinka. Poté opět zavládlo nad táborem obrovské vedro a my

byli nuceni strávit další den ve vodě. K večeru jsme se dívali na oblíbený pořad *Partička*, kde jsme viděli hry jako Seznamka, Opera nebo Reklamace. Těsně před večerkou přiběhl průzkum ze svatyně, že tam hoří svíčka a jsou tam dva elfové.

Vydali jsme se tam a první co nám řekli bylo, že jsme je požádali o pomoc, ale oni přišli nepozorovaně, jako bychom je ani nečekali. Říkali, že se jim líbí, že jim chceme pomoci najít Moudrost věku a že přijímají náš plán. Jeden z nich vytáhl z kapsy tři kouzelné kameny a řekl nám, že tyto kameny náš tábor ochrání. Kameny

prý pochází z posvátného lesa. Nesmíme se jich v žádném případě dotknout nebo s nimi nějak pohnout, protože by tak ztratili svůj účinek. Předal nám dále tři pergameny, abychom mohli začít s hledáním, u nejstarších žijících elfů. Rozloučili jsme se a šli jsme do tábora. Na pergamenech byla zašifrovaná nějaká místa. Nemohli jsme na to přijít, a tak zůstali vzhůru jen kapitáni a ostatní šli spát. Nakonec rozluštili tři místa: vrchol Chvojná, vrchol U Královky a vrchol Čihadlo. Zbytek jsme se rozhodli dodělat ráno a šli jsme také spát.

27. července

Dnes jsme vyrazili na místa, která nám vyšla. Na Chvojnou se vydala skupinka Dana a Štefana. Potkali nejstaršího, který jim zodpověděl některé otázky, poradil jim vyrobit si honosnější šat do lesa a daroval jim 2 houby, kámen a kus pařezu. Našli v těchto věcech pergamen s další částí

cesty a dozvěděli se, že ve svatyni bude čekat překvapení. Podobně pochodila skupinka Dominika a Aleše, kteří ovšem dostali pouze pergamen a Kryštofova skupina, která šla na Královku též dostala pergamen. Spokojeně jsme se vrátili do tábora a vyluštili místa, ovšem na ty jsme se vydali až další den, neboť elfové říkali, že to bude moudřejší. Večer jsme věnovali PPO, při kterém jsme navštívili svatyni,

ve které jsme našli látky. Večerní nástup jsme si udělali až u připraveného táboráku, tentokrát menšímu kvůli velkému trvajícím suchu. Po něm jsme šli na kutě.

28. července

Dnes jsme si místo rozcvičky vyrobili z látky hábity a jelikož zbyla látka, tak i šátky. Po nástupu jsme se rozešli na námi vyluštěná místa. Dominikova a Alešova skupinka šla k lesu pod Chvojnou, kde potkali elfa, který jim zadal úkol, že než dohoří svíce, musí projít poslepu jeho územím za pomoci provazu. To se jim povedlo a za odměnu dostali další část cesty. Danova a Kryštofova skupinka měla za úkol poslepu pomocí navigátora projít trasu a zvednout nad hlavu kalich, také než dohoří svíce. To bohužel nestihli a ani na podruhé se jim to nepovedlo a museli odejít zpět do tábora. Při zpáteční cestě byli navíc napadeni Lemmarovými vojáky a někteří z nich byli dokonce vysvlečeni, zadržováni a vyslýcháni. Štefanova skupinka místo nenašla. Večer probíhal v jídelně, protože byl obří liják, který neustále napadal naše stany.

29. července

Dnes jsme se rozhodli promíchat skupiny a zkusit znovu štěstí. Štefanova a Alešova skupinka dokázala splnit úkol s navigátorem a pergamen pak musela najít v určitém území, protože elf ho nechtěl dát jen tak, když jsme to zkoušeli již potřetí. Zbytek tábora našel místo, kde byl elf, který jim zadal úkol projít trasu pomocí navigátora v pěti-členných skupinkách tam a zpět. To se jim podařilo a také byli obdarováni pergamenem. Večer jsme strávili *kinomatem Avengers*, kdy pekli hrdinové dort k narozeninám Nicku Furrymu a život jim znepríjemňoval d'ábelský Loki. Poté byla hygiena a šlo se spát.

30. července

Po ranním nástupu jsme doluštili místa a vyrazili. Domčova a Alešova skupinka šla do Lesní svatyně, kde měli udělat za úkol udělat lidský provaz mezi dvěma stromy a prostřední se musel dotknout třetího stromu. Úkol rychle splnili a vydali se na pomoc Danově skupince, která šla sama. Ta měla za úkol držet naplé ruce a v nich klacek s tím, že se můžou střídat a vydržet to než dohoří svíčka. To také dokázali a byli odměněni jako jejich pomocníci pergamenem. Kryštofova a Štefanova skupinka šla na louku nad kadiboudama, kde splnili svůj úkol, který byl držet postoj tzv. lyžaře než dohoří svíčka. To také splnili a byli také odměněni. Po příchodu do tábora jsme hned vyluštili místa, ale rozhodli jsme se na ně vydat později. Večer byla známa show *Lečický Bedřich*, kde soutěžící museli vytvořit a zahrát film a reklamu na téma, která si vylosovali.

31. července

Dnešek probíhal trochu jinak, než běžný den. Dozvěděli jsme se, že Ivanovi přijel kamarád jménem Okap, který je zároveň geolog, a přijel hledat zlato ve zdejších potocích. Ovšem u potoku, kde bývaly bludičky se už neozval a našel se pouze deník. Z něj jsme vyluštili, že v potoce jsou naleziště *kroužekia*. To jsme vyrejšovali, abychom jsme si vydělali na věci potřebné k vyšetřování a na jídlo, protože kvůli vyšetřování ztraceného Okapa jsme nemohli do stanu. Večer byla countrytéma, která se myslím krutopřísně povedla.

1. srpna

Dnes jsme se vydali na námi vyluštěná místa. Na všech třech místech měli skupinky za úkol poskládat obraz z dílků, které museli v okolí najít. Alešova skupinka poskládala elfí strom s hvězdami okolo, Danova a Dominikova list obklopený dalšími listy a Štefanova s Kryštofovou měla

poskládat vlčí mák. Všichni to stihli před uplynutím času a dozvěděli se o zvýšených Lemmarových hlídkách a proto se naše části cesty měli v pravý čas objevit ve svatyni. Dominikova a Danova skupinka došla zcela v klidu. Kryštofova a Štefanova skupinka byla přepadena třemi vojáky na Poli smrti a Alešova skupinka si všimla hlídky, ale rozhodla se jít přes ně, jelikož se něchtěli zdržovat dlouhou oklikou. Byla prohledána a naštěstí hlídka nic nenašla. Potom byli přepadeni ještě jednou přímo vedle tábora a to čtyřmi vojáky a mocným Hrunem. Ti je zadržovali skoro půl hodiny. Naštěstí vojákům odporovali a ty je nakonec pustili, ale pro tábor to byla veliká ostuda, když si nevšimli ani co se děje vedle nich. Navíc když skupina nejprve procházela po druhém břehu řeky u tábora a pak se neukázali více jak 30 minut a nikomu to nepřišlo divné. S velkou hanbou jsme si nakonec vypověděli, co se komu přihodilo a opět jsme se rozhodli posílit hlídky.

Zbytek dne probíhal ve vodě. K večeru poslala Kachna dva černobedňáky k traverzám pro vodu. Ti se nevrátili a navíc jsme tam spatřili světlo, které odešlo. Najednou bránou prošla Kachna a opět volala černobedňáky, ať jdou k traverzám. Zjistili jsme, že byla očarována Hrunem a větší zděšení nastalo, když jsme zjistili, že ze svatyně zmizel jeden kámen z posvátného lesa. Rozhodli jsme se vyslat skupinu na pomoc černobedňákům. Ti dorazili až k místu, kde spatřili Lemmara a jeho vojáky, kteří zde tábořili a drželi v zajetí naše lidi. Dozvěděli jsme se spoustu věcí a po dvouhodinovém vyčkávání se nám povedlo je vysvobodit. Doběhli jsme do tábora, ošetřili jejich zranění a zbytek podrobností nechali na ráno.

2. srpna

Dopoledne jsme se rozhodli strávit v bunkrech, protože jsme se dozvěděli, že vojáci chtějí vyplnit náš tábor. Také jsme napsali dopis elfům, ve kterém jsme je žádali o pomoc a napsali jsme jim, že jsme se dozvěděli, že Moudrost věků je v Lemmarově držení. Na oběd jsme vylezli z bunkrů do tábora a poté šli hrát hru známou z předešlých let, *pevnost Boyard*. Vítězem se stala poprvé v historii tábora Kryštofova skupinka.

Večer jsme ve svatyni našli dva papíry. Na jednom bylo pozvání na korunovací následovníka trůnu elfů a na druhém popis cesty. Toto místo jsme našli a vydali se tam. Byla to rokle nad Zlatokopkou. Shlédlí jsme obřad a poklekli jsme před novou královnou, kterou se k našemu překvapení stala Anafora, která jak jsme zjistili byla dcerou zesnulé královny. Poděkovala nám za to, že jsme přišli v těchto časech a řekla, že ví jak jsme na naší cestě pokročili a i o tom, že nejsme v bezpečí a darovala nám nový kámen, který mohl vložit do svatyně pouze ten, kterému byl darován a který se ho dotkl. Poděkovali jsme a odešli jsme do tábora a ulehli již v bezpečí do spánku.

3. srpna

Dnešek probíhal celý v duchu PPO a všichni se připravovali na večerní oheň. Ve svatyni jsme našli dopis s mapkou, ve které nás zvali na oslavu korunovace do jedné z elfích vesnic. Domluvili jsme se, že to zkusíme další den a šli jsme k našemu slavnostnímu ohni.

4. srpna – svátek má Dominik ☺

Dnes jsme se dopoledne vydali na místo oslav korunovace. Už z dálky bylo slyšet broušení meče. Při vstupu do lesa nás uvítal elf a dovedl nás k Anafoře. Ta nám řekla, že dnešní oslavy nejsou jen kvůli korunovaci, ale i na naši počest. Proto si pro nás elfové připravili několik stanovišť, kde jsme si mohli vyzkoušet boj s mečem proti elfím válečníkům, pletení náramků z lučního kvítí a zvířecích kůží s krásnými elfkami nebo se procvičit v elfí obratnosti a to buď na provazové dráze nebo pomocí staré elfí hry. V té jsme byli přivázáni ke stromu a v rukou jsme měli

klacky s konci obarvenými na červeno. Každý se pak snažil zranit své protivníky a sám přežít a mrštně se vyhýbat ránám druhých. Dále jsme procvičovali zrak při hledání parohů ve vytyčeném místě v lese a taky jsme měřili svou chytrost v hádánkách s moudrým elfem. Nakonec nás zaujal lesní roh, na který elfové troubili na ukončení slavností, a dovolili nám si na něj taky zatroubit. Překvapivě to nebylo tak lehké jak se zdálo.

Když jsme se vrátili ze slavností, čekalo nás v táboře fakt dobrý kuře na paprice. Odpoledne bylo pak už jen PPO. Večer Ála u svatyně našel tři lístky s nákresem mapy. Nechali jsme to ale na ráno a šli do hajan.

5. srpna

Dopoledne bylo PPO. Poté, co jsme vyluštili všechny tři místa, vydali jsme se na cestu. Álova a Danova skupinka šla na louku, stejně tak skupinka Kryštofa se Štefanem a Dominikova. Na louce jsme potkali elfy, kteří nám řekli, ať zapálíme oheň a přepálíme s ním vysoko pověšený provázek. Nelehký úkol se nakonec podařilo splnit pouze skupince Dana a Ály. Ostatním skupinkám bylo řečeno, že dostanou další pokus, ale až následující den. Večer nás čekala *TV Lečo*, kdy jsme mohli shlédnout večerní zprávy, večerníček teletabíúúz, epizodu ze sitcomu Big Blond Theory, finále reality show Farmář hledá krávu nebo napínavá pantomimická kriminálka Lečo.

6. srpna

Dnes jsme se v táboře rozdělovali na dvě skupiny, jednu čekal program PPO (program po oddílech) a druhou OPP (odpoledne plné průjmů). Dopoledne jsme již podruhé vyrazili za elfy, abychom splnili úkol z předešlého dne. Tentokrát se nám ho podařilo bez problémů splnit. Elfové nám řekli, že až zapadne Slunce, ať se vydáme na místo skryté v nákresu, který nám dali. Napadlo nás dát všechny tři papíry přes sebe a vyšlo nám místo kousek od tábora – Opat. Vydali jsme se tam večer a hned na začátku lesa jsme potkali elfku, která nám řekla, že máme jít proti

proudu potoků a na konci na nás bude čekat její bratr. Rozhodli jsme se jít potůčkem a po strastiplné půlce cesty jsme byli větrem nuceni vylézt a vyběhnout na pole. Když jsme se shlukli, v lese jsme uviděli světlo. Šli jsme to prozkoumat a našli jsme elfa, který nám řekl, že jsme na konci cesty a předal nám lektvar, uvařen za hromu, který má nové královně pomoci. Anafora byla totiž posledním členem královské rodiny a bez Moudrosti věků pomalu umírala a s ní i ostatní elfové a příroda sama, protože Moudrost věků byla prastará energie přírody, která se pomocí elfího národa vlévala do přírody samé. Rychle jsme se odebrali do tábora a stihli jsme to jen tak tak, než začala velká bouřka.

7. srpna

Dnes si holky při snídani všimly Anafory, která přišla na hranici naší louky a lesa. Řekla nám, že díky nám ví, že Lemmar vlastní Moudrost věků a že zmizel, ale teď se vrátil a má ležení kousek nad táborem. Také řekla, že Hrun použil mocná kouzla, kvůli kterým tam elfové nesmí a že dva nejsilnější elfy ztratila. Třetí, který jako jediný přežil, přišel s ní k nám a řekl, kde se tábor přesně nachází. Dohodli jsme se, že zdravá část tábora zkusí získat Moudrost věků, kterou donesou do posvátného lesa, kde už bude čekat ta nemocná část tábora. Připravovali jsme se celý den a večer jsme vyrazili k ležení. Plán byl takový: protože nás bylo málo, rozhodli jsme se neutíkat a nastražili jsme na louku panáky a za nimi byla skupinka, která křikem odlákávala k panákům vojáky a poté se stáhla.

Mezitím dva z nás ukradli v ležení Moudrost věků, čehož si ale všiml Hrun a poslal za nimi vojáky. I přesto, že jim nadbíhali, stihli sprintem přeběhnout louku a schovat se u skupinky. Vydali se do posvátného lesa, kde již na cestě nad lesem potkali elfy i s Anaforou. Té ihned předali Moudrost věků, která se při doteku elfky královské krve aktivovala a začala fungovat. Elfům se vrátila magie a život. Řekla, že k nám jde Lemmar s vojáky a pět z nás šlo pomoci jí a elfím válečníkům bránit přístupovou cestu. Díky magii Moudrosti věků byla bitva velmi krátká. Vojáci lehli a Hrun ztratil svou sílu a stal se z něj obyčejný člověk. Zůstal jen Lemmar, který byl donucen opustit tyto končiny navždy a nikdy se nevrátit. Vrátili jsme se do posvátného lesa na místo, kde nám elfové za cestu, kterou jsme absolvovali předali amulet elfího listu a poté jsme se naposledy rozloučili. Vydali jsme se do tábora, kde jsme si zatleskali a šli spát.

8. srpna

Dnešek probíhal kvůli hygieně opět v duchu PPO a OPP a jediné, co bylo skutečně zajímavé, byla diskotéka a po ní stezka odvahy připravená velkými kluky.

9. srpna

Dnes nadešel čas, kdy si všichni zabalili, dodělali poslední bobříky a připravili táborový oheň. U něho ti nejlepší dostali znak lesní moudrosti s příhodným stupněm. Každý, kdo měl moudrost mohl spát u ohně a i přes to, že celý den pršelo, se pár odvážných našlo.

10. srpna

Tak a je to tady! Dnes jsme si všichni dobalili, posnídali opravdu libovou pomazánku a vyklidili stany. A to nejhlavnější. Na nástupu opět silně pršelo. Ovšem byla to spoušť, ne deště, ale lečických Vší. Poté, co jsme po dešti uklidili, jsme dali našemu táboru poslední *ahóóóóóóóóóó* a odešli směr vlak. Myslím si, že to byl povedený rok a chtěl bych poděkovat všem dětem a vedoucím za krásně prožité tři týdny.

Díky všem a mnoho zdaru.

ÁLA

Zazvonil zvonec a tábora 2013 byl konec.

ČÁÁÁÁÁU FANDO!

